

מסורת הש"ס

6) והמסוכר גרי המרן
 ערס סכר, 3) ודך נר
 ערס כשמן ידו על פתחו.
 ערן ערן ערן, 4) נחלה,
 5) ונחלה, 6) ע"י י"ג ע"ש
 7) ונחלה, 8) ע"י י"ג ע"ש
 9) ונחלה, 10) ונחלה,
 11) ונחלה, 12) ע"י י"ג ע"ש
 13) ונחלה, 14) ע"י י"ג ע"ש
 15) ונחלה, 16) ע"י י"ג ע"ש
 17) ונחלה, 18) ע"י י"ג ע"ש
 19) ונחלה, 20) ע"י י"ג ע"ש
 21) ונחלה, 22) ע"י י"ג ע"ש
 23) ונחלה, 24) ע"י י"ג ע"ש
 25) ונחלה, 26) ע"י י"ג ע"ש
 27) ונחלה, 28) ע"י י"ג ע"ש
 29) ונחלה, 30) ע"י י"ג ע"ש
 31) ונחלה, 32) ע"י י"ג ע"ש
 33) ונחלה, 34) ע"י י"ג ע"ש
 35) ונחלה, 36) ע"י י"ג ע"ש
 37) ונחלה, 38) ע"י י"ג ע"ש
 39) ונחלה, 40) ע"י י"ג ע"ש
 41) ונחלה, 42) ע"י י"ג ע"ש
 43) ונחלה, 44) ע"י י"ג ע"ש
 45) ונחלה, 46) ע"י י"ג ע"ש
 47) ונחלה, 48) ע"י י"ג ע"ש
 49) ונחלה, 50) ע"י י"ג ע"ש
 51) ונחלה, 52) ע"י י"ג ע"ש
 53) ונחלה, 54) ע"י י"ג ע"ש
 55) ונחלה, 56) ע"י י"ג ע"ש
 57) ונחלה, 58) ע"י י"ג ע"ש
 59) ונחלה, 60) ע"י י"ג ע"ש
 61) ונחלה, 62) ע"י י"ג ע"ש
 63) ונחלה, 64) ע"י י"ג ע"ש
 65) ונחלה, 66) ע"י י"ג ע"ש
 67) ונחלה, 68) ע"י י"ג ע"ש
 69) ונחלה, 70) ע"י י"ג ע"ש
 71) ונחלה, 72) ע"י י"ג ע"ש
 73) ונחלה, 74) ע"י י"ג ע"ש
 75) ונחלה, 76) ע"י י"ג ע"ש
 77) ונחלה, 78) ע"י י"ג ע"ש
 79) ונחלה, 80) ע"י י"ג ע"ש
 81) ונחלה, 82) ע"י י"ג ע"ש
 83) ונחלה, 84) ע"י י"ג ע"ש
 85) ונחלה, 86) ע"י י"ג ע"ש
 87) ונחלה, 88) ע"י י"ג ע"ש
 89) ונחלה, 90) ע"י י"ג ע"ש
 91) ונחלה, 92) ע"י י"ג ע"ש
 93) ונחלה, 94) ע"י י"ג ע"ש
 95) ונחלה, 96) ע"י י"ג ע"ש
 97) ונחלה, 98) ע"י י"ג ע"ש
 99) ונחלה, 100) ע"י י"ג ע"ש

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

קיב.

דמוסוכר. מקח דס מן הכתפיים. לטון סיכורי: ידא אלוסיא. שרגיל להניח ידו אלל נחיריו על שפתיו: דרגא לפחדא. דרך הוא להניח לו פחד רוח רעה: לול טסן אנגירון אנירדפי. לחש הוא: כי בלעיו ושמיני. הנה סביבתי אנשים כחוסים ושמינים ומתנוחתי: ונימא ליה לחינא מיא: הוי עו. החמק במלוא יומר משיכולת בידך: אל טעז בנזכרה של עיר ושפנה. מקום שני העיר עונרים ושבין שמה כשה עונרים ושבין יבטלון ויפסיקון ממשנתך: ואל סדור כעיר שראשיס תלמידי חכמים. דטרוד בנרסיה ולא במילי דליכורא: לא למיזבן מיניה ולא לזבונן ליה. דלחידי דעדיף מזליה נלח חמי ליה להאי: אמר ליה ר"ש בן יומי ומי בסכנה. והלא העגל בסכנה ומה לך בכך: אס כקשה ליחנק. לומר דבר שיהיה נשמע לבריות ויקבלו ממך: היסלס בליין גדול. אמר כשס אדם גדול: כחדפא. כשהמיעוק למד כהנה כשהוא ממחיל ללמוד: שאין

רשב"ם

דמוסוכר. מקח דס מן הכתפיים: ידא אלוסיא. שרגיל להניח ידו על שפתו אלל נחיריו: דרגא לפחדא. סולס ודךך הוא לעלות עליוס פחד רוח רעה: אלוסיא. מלח: בליני רביעייתו. בלל נר: לול טסן אנגירון. לחש הוא: כי בלעיו ושמיני. הנה סביבתי אנשים כחוסים ושמינים נחרו וקחו לסס והניחוני: שכריי. סנוריס (בכרשית יט) מתרגמינן בן: לימא ליה לחינא מיא בכסי סיורי. ממונה על סוכות של חרס: הוי עו כומר. החמק במלוא יומר משיכולת בידך: ר' יהושע בן קרחה הוא בן ר"ע שרבי עקיבא קרח היה כדלמרי' במסכת (בבביות) דף נ"ג. כל חכמי ישראל דומין לפני קלפסת השוס מוזן מן הקרחה הזה: אל טעז בנזכרה של עיר ושפנה. מקום שני העיר עונרין ושבין ויבטלון ויפסיקון ממשנתך: ואל סדור כעיר שראשיס תלמידי חכמים. דטרוד בנרסיה ולא במילי דליכורא: לא למיזבן מיניה ולא לזבונן ליה. דלחידי דעדיף מזליה נלח חמי ליה להאי: אמר ליה ר"ש בן יומי ומי בסכנה. והלא העגל בסכנה ומה לך בכך: אס כקשה ליחנק. לומר דבר שיהיה נשמע לבריות ויקבלו ממך: היסלס בליין גדול. אמר כשס אדם גדול: כחדפא. כשהמיעוק למד כהנה כשהוא ממחיל ללמוד: שאין

שבשתא דעל ע"י. מיניה דרנא גופא אית שבתא ליה בלל ימפור (ב"ב דף נ"ג). שבשתא ממילא נפקא ויש לומר דהיינו כשלומד קמי דגרים ולא דייק שיכול להבין מעלמו כשיגדל אלל כון דלחידי כפסד שאינו מוגה סומן על ספרו ולינו יולא מדי עטופו: ולא

רבינו חננאל

דמוסוכר. מקח דס מן הכתפיים: ידא אלוסיא. שרגיל להניח ידו על שפתו אלל נחיריו: דרגא לפחדא. סולס ודךך הוא לעלות עליוס פחד רוח רעה: אלוסיא. מלח: בליני רביעייתו. בלל נר: לול טסן אנגירון. לחש הוא: כי בלעיו ושמיני. הנה סביבתי אנשים כחוסים ושמינים נחרו וקחו לסס והניחוני: שכריי. סנוריס (בכרשית יט) מתרגמינן בן: לימא ליה לחינא מיא בכסי סיורי. ממונה על סוכות של חרס: הוי עו כומר. החמק במלוא יומר משיכולת בידך: ר' יהושע בן קרחה הוא בן ר"ע שרבי עקיבא קרח היה כדלמרי' במסכת (בבביות) דף נ"ג. כל חכמי ישראל דומין לפני קלפסת השוס מוזן מן הקרחה הזה: אל טעז בנזכרה של עיר ושפנה. מקום שני העיר עונרין ושבין ויבטלון ויפסיקון ממשנתך: ואל סדור כעיר שראשיס תלמידי חכמים. דטרוד בנרסיה ולא במילי דליכורא: לא למיזבן מיניה ולא לזבונן ליה. דלחידי דעדיף מזליה נלח חמי ליה להאי: אמר ליה ר"ש בן יומי ומי בסכנה. והלא העגל בסכנה ומה לך בכך: אס כקשה ליחנק. לומר דבר שיהיה נשמע לבריות ויקבלו ממך: היסלס בליין גדול. אמר כשס אדם גדול: כחדפא. כשהמיעוק למד כהנה כשהוא ממחיל ללמוד: שאין

לול שפן אנגירון אנירדפין בין כוכבי יתיבנא בין בלעיני שמיני אזילנא ואי לא אי איכא איניש בהדיה ניתעריה ולימא ליה פלניא בר פלנא צחינא מיה והדר נישתי ואי לא מרקש נכתמא אחצבא והדר נישתי ואי לא נישדי מיה מדי ואם שתה דמו בראשו מפני הסכנה מאי סכנה סכנת שברירי ואי צחי מאי לא (נימא) איהו לנפשיה פלניא אמרה לי אימי איודהר משברירי שברירי ברירי רירי ירי רי צחינא מיא בכסי חוירי: ואפילו מן התמחויו וכו': פשיטא לא נצרכא אלא אפילו לר"ע דאמר ייעשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות הכא משום פרסומי ניסא (מודי) תנא דבי אליהו א"פ שאמר ר"ע עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות אבל עושה הוא דבר מועט בתוך ביתו מאי ניהו (ב) אמר רב פפא כסא דהרסנא (כדתנן ר' יהודה בן תימא אומר ליה עו כומר וקל כנישר רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אבך שבשמיים ת"ר שבעה דברים צוה ר"ע את רבי יהושע בנו בני אל תשב בנזכרה של עיר ותשנה ואל תדור בעיר שראשיה תלמידי חכמים ואל תכנס לביתך פתאום כ"ש לבית חבירך ואל תמנע מנעלים מרגליך השכם ואכול בקיץ מפני החמה ובחורף מפני הציה ועשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות והוי משתדל עם אדם שהשעה משחקת לו אמר רב פפא לא למיזבן מיניה ולא לזבונן ליה אלא למעבד שותפות בהדיה והשתא דאמר רב שמואל בר יצחק מאי דכתיב מעשה ידיו ברכת כל הנוטל פרוטה מאיוב מתברך אפילו למיזבן מיניה ולזבונן ליה שפיר דמי חמשה דברים צוה ר"ע את רבי שמעון בן יוחי כשהיה חבוש בבית האסורין אמר לו רבי למדני תורה אמר רבי איני מלמדך אמר לו אם אין אתה מלמדני אני אומר ליוחי אבא ומוסרך למלכות אמר לו בני יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק אמר לו ומי בסכנה והלא עגל בסכנה אמר לו אם בקשת ליחנק היתלה באילן גדול וכשאתה מלמד את בנך למדרו כספר מוגה מאי הוא אמר רבא ואיתימא רב משרשיא בחדתא ש"בשבתא כיון דעל על לא תבשל בקדירה שבישיל בה חבירך מאי ניהו גרושה בחיי בעלה דאמר מר גרוש שנסא גרושה ארבע דעות במטה ואי בעית אימא אפילו באלמנה לפי שאין

תורה אור השלם
 1. קול ה' על הקיים אל
 הקבדו דרעיס ה' על מים
 רבים: קול ה' בבחן קול ה'
 בקדו: קול ה' שבר
 ארזים וישבר י את ארז
 הלבנון: ויקדים כמו
 עגל לבנון וישין עמו בן
 ראמים: קול ה' הצב
 לזהבות אש: קול ה' יחיל
 מדרך יחיל ה' יחיל
 קדש קול ה' יחיל
 אילות והשקף יערות
 ויבדילו כלו אמר
 הקבדו: תהלים סג ג'
 2. והלא אתה שבת בעד
 ובעד ביותי ובעד ביות
 אשר לו מסביב עמשה
 ידיו ברכת מקדוה פרץ
 ארץ: ויאמר אבי א'
 3. קול ה' על הקיים אל
 הקבדו דרעיס ה' על מים
 רבים: קול ה' בבחן קול ה'
 בקדו: קול ה' שבר
 ארזים וישבר י את ארז
 הלבנון: ויקדים כמו
 עגל לבנון וישין עמו בן
 ראמים: קול ה' הצב
 לזהבות אש: קול ה' יחיל
 מדרך יחיל ה' יחיל
 קדש קול ה' יחיל
 אילות והשקף יערות
 ויבדילו כלו אמר
 הקבדו: תהלים סג ג'
 2. והלא אתה שבת בעד
 ובעד ביותי ובעד ביות
 אשר לו מסביב עמשה
 ידיו ברכת מקדוה פרץ
 ארץ: ויאמר אבי א'
 הגהות הב"ה
 6) נח מיה נירו אמר רב
 פסא:
 מוסף רש"י
 איודהר משברירי. לחש
 הוא ומתעטו והולך כשס
 הסד סלכר הוא שומע
 מישע מיות אית אמר
 אום עד ר' וכן מסס.
 השם הנהיטו מסס.
 סריס (בכרשית יט)
 ערנוטו שכריי (ב"ב י"ג).
 עשה שבתך חול ואל
 תצטרך לבריות. לא
 יעיל לו לחניס כבוד
 שבתו (נעטת ק"ח). הוי
 עד כומר וגרי. כמקון
 להסי' דר"ע דקלמך עשה
 שבתך חול מיניה לא
 ואחי לאורו לן דלא אמר
 ר"ע אלל מיה שהשעה
 דוחקת לו מיתה, אלל
 לך אדם לוח עמו
 סמך ויגדל לנשות לין
 כמר ששמיס לבנך כשנת
 וימיס עופוס (רש"י אבות
 פ"ה מ"ב. ושי סוד אבות
 פ"ה רנב ג"ב. שם). אל תשב בנזכרה של עיר ותשנה. סכור החורס לנזכר (סוכה ס"ח).
 ועשה כחוראחו. ויבטחשק ללמד לבנך. למדרו כספר מוגה. דשכשתא דעל ע"ל. כלומר, אם יקרא בנך כעטות. השעת ששכנס כלבו כסר בנכנס. מי יסידורו מלכו. ואל תבשל בקדירה שבישיל בה חבירך בין גרושה בין אלמנה.

עין משפט
 נר מצוה
 סד א טושי' אר"ס פ"ד
 כ"פ ע"י:
 סד ב טושי' יוד ק"י
 קט"ו ספ"ה ה ויין
 נעביס פ"י מל' חלל
 ושמרת נפש חל"ה וינר
 אלכס פ"ב ד"ס דף ש"ח.
 ונחל"ס ע"י ספ"י י"ג
 י"ע"י:
 ג (מ"י פ"א מל' חלל
 הל"ו ט"ע ח"מ ס"י פ"ס
 ספ"י ט ו"ע י"ד ס"י קמ
 ספ"י ה כהנ"ה:
 סה ד מ"י מ"ל מלכות
 שנה הלכ"ו ו ע"י
 מלכות ממנוט וע"י
 הלכ"ו י"ח סגן עש"ן ל'
 טושי' אר"ס סמן רנב
 טושי' יוד סמן תה
 ספ"פ ה':

גליון הש"ס
 נב"י רוח רעה שויה
 קליתי. ע"י תורת חיס
 שטותת דף ט פ"ב ד"ה
 רכ"ל: רש"י ד"ה אל
 השב. יב"ד"י ויפסיק ד'.
 ע"י נכסר היותו נכסר
 מנאס לות י דף ק"א פ"ב:

רבינו חננאל
 דמוסוכר. מקח דס מן הכתפיים: ידא אלוסיא. שרגיל להניח ידו על שפתו אלל נחיריו: דרגא לפחדא. סולס ודךך הוא לעלות עליוס פחד רוח רעה: אלוסיא. מלח: בליני רביעייתו. בלל נר: לול טסן אנגירון. לחש הוא: כי בלעיו ושמיני. הנה סביבתי אנשים כחוסים ושמינים נחרו וקחו לסס והניחוני: שכריי. סנוריס (בכרשית יט) מתרגמינן בן: לימא ליה לחינא מיא בכסי סיורי. ממונה על סוכות של חרס: הוי עו כומר. החמק במלוא יומר משיכולת בידך: ר' יהושע בן קרחה הוא בן ר"ע שרבי עקיבא קרח היה כדלמרי' במסכת (בבביות) דף נ"ג. כל חכמי ישראל דומין לפני קלפסת השוס מוזן מן הקרחה הזה: אל טעז בנזכרה של עיר ושפנה. מקום שני העיר עונרין ושבין ויבטלון ויפסיקון ממשנתך: ואל סדור כעיר שראשיס תלמידי חכמים. דטרוד בנרסיה ולא במילי דליכורא: לא למיזבן מיניה ולא לזבונן ליה. דלחידי דעדיף מזליה נלח חמי ליה להאי: אמר ליה ר"ש בן יומי ומי בסכנה. והלא העגל בסכנה ומה לך בכך: אס כקשה ליחנק. לומר דבר שיהיה נשמע לבריות ויקבלו ממך: היסלס בליין גדול. אמר כשס אדם גדול: כחדפא. כשהמיעוק למד כהנה כשהוא ממחיל ללמוד: שאין